

SLÁVNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH C

Tento rok som sa rozhodol, že spojím v zamyslení obidva sviatky, a to slávnosť Všetkých svätých s Spomienku všetkých verných zosnulých. V podstate tieto tajomstvá vychádzajú z jedného učenia svätej Cirkvi v takzvanom odbore Eschatológia, čo je učenie Cirkvi o posledných veciach.

V tieto dni a aj počas celého týždňa vo veľkom smerujú naše kroky na cintoríny. V rukách nesíme sviece, kytice kvetov a na perách modlitby za tých, ktorí nás predišli do večnosti a ktorí odpočívajú na cintorínoch. Pritom sa neubránime otázkam, či je hrob poslednou našou stanicou, alebo len prechodnou. Máme okrem tela aj dušu? Pán Boh nás jasne učí, že okrem hmotného tela máme aj nehmotnú a nesmrteľnú dušu. To, čo my nazývame smrťou, to je odpútanie sa duše od tela. Telo sa v hrobe po určitom čase rozpadá, lebo mu chýba dôležitý prvok, a to je duša. Duša je princíp života, nositeľka vôle, rozumu, osobnosti človeka. Keby človek nemal dušu, bol by na úrovni nižších živočíchov. Keby takto človek zomieral, tak potom by bolo zbytočné náboženstvo, každá morálna hodnota, a tak by život nemal zmysel.

A teraz si dajme otázku: Čo bude s mojou dušou po smrti? Na to nám dáva odpoveď svätý Pavol: „Všetci prídeme pred súdnu stolicu Božiu, každý z nás vydá za seba počet“ (porov. Rim 14, 10,14). Keď človek zomrie, duša opúšťa telo a ako nás učí Cirkev, nasleduje osobitný súd. V tom momente duša pokrsteného človeka sa ocitne – hovoríme tomu – tvárou v tvár pred Bohom a sama sa v prítomnosti nekonečne spravodlivého Sudcu rozhodne, či si zaslúži ostať v spoločenstve svätých. Je to v prípade, ak človek žil čnostným životom a zomrel sviatosťami zaopatrený. Pri týchto sviatosťach získal plnomocné odpustky, ktorými sa odpúšťajú aj tresty za hriechy. V takomto prípade hovoríme, že duša je oslávená a ostáva naveky v nebi. Svätému Jánovi na ostrove Patmos dal Pán Ježiš Zjavenie alebo videnie neba (posledná kniha Nového zákona). Videl veľký zástup pred Božím trónom, zástup zo všetkých národov a plemien a kmeňov a jazykov, zástup, ktorý by nik nespočítal. A ľudia v tomto nespočítateľnom zástupe boli oblečení v bielych rúchach a v rukách mali palmy. Palmy v ich rukách sú pre nás symbolom, že zvíťazili nad hriechom, a tak si zaslúžili víťazstvo pre nebo. Túto pravdu slávime práve na sviatok Všetkých svätých.

Veľkou tragédiou je, keď pokrstený človek po hriešnom živote zomiera nezmierený s Bohom. Aj táto duša pokrsteného človeka, pretože je pokrstený, pri osobitnom súde uvidí Pána Boha tak isto ako aj duša sviatosťami zaopatreného človeka. Hrozná tragédia je v tom, že práve vtedy už neskoro spozná svoj veľký omyl a premárnený pozemský život a sama sa posúdi pred spravodlivým Sudcom, že nebo si nezaslúži. Vtedy stráca naveky krásu neba a tá strata je taká hrozná, že sa nedá opísať žiadnymi slovami. Tejto strate hovoríme večné zatratenie alebo peklo. A teraz poďme k podstate spomienky na Všetkých verných zosnulých. Čo taká duša pokrsteného človeka, ktorý síce zomrel bez ťažkých hriechov, ale nestihol sa zo všedných vyspovedať alebo si ich v poslednej chvíli oľutovať alebo odčiniť skutok pokánia uložený pri svätej spovedi? Tiež sa pred nekonečnou Božou spravodlivosťou posúdi, že si nebo ešte nezaslúži a na určitý čas stráca krásu neba, čo spôsobuje hroznú duševnú muky (podobné ako pekelné), ale s nádejou, že sa skrze tieto muky očistí a po očistení sa navráti do spoločenstva oslávenej Cirkvi. Tento očistný stav duše nazývame očistec.

A preto, keď v tieto dni prichádzame na cintoríny, zapalujeme sviece a ozdobujeme hroby – čo je dobré, ale nadovšetko sa zamyslime, že toto síce je pekné, ale dôležité je, keďže nevieme, kde sa nachádzajú duše našich, ktorých telá sú v hrobách, tak sú dôležité naše modlitby a obety, či vo forme svätých omší, svätej spovedi alebo iných dobrých skutkov pre získanie plnomocných odpustkov. Prečo? Lebo nimi pomôžeme skrátiť očistcové muky pre tých, ktorí sú v očistci. Oslávené a zatratené duše to už

nepotrebujú, ale dušiam v očistci to buď skráti ich pobyt, alebo môže dôjsť aj k plnému oslobodeniu sa z očistca a návrat do spoločenstva oslávenej Cirkvi, čiže do neba.

Preto, urobme všetko, čo je v našich silách, najmä v tejto oktáve pre záchranu duší v očistci, lebo keď im pomôžeme dostať sa do oslávenej Cirkvi, tak počítajme s tým, že sa raz aj oni nám odmenia, že budú pred Pánom Bohom orodovať za nás.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.